

Brezplačni e-mesečnik **KORAKI DO USPEHA**

November 2004 – številka 23

Število naročnikov: 2547

ISSN 1581-4394

Urednik: [Roy Goreya](#)

NOVI TERMINI PREDAVANJ, SEMINARJEV IN DELAVNIC:

27. 11. 2004 – Predavanje na EZOFESTU 2004 – ČUDEŽNA MOČ PRAVE LJUBEZNI

7. 12. 2004 – Ljubljana – Tečaj javnega nastopanja PSIHORETORIKA

17. 12. 2004 – Naklo pri Kranju – Predavanje BREZMEJNA MOČ MISLI IN STRAHOV

29. 1. 2005 – Ljubljana – Seminar – delavnica ČUDEŽNA MOČ PRAVE LJUBEZNI

POZOR! Ta e-mesečnik je nevaren! Lahko vam spremeni življenje, zato dobro premislite, preden boste nadaljevali z branjem!

UVODNA MISEL E-MESEČNIKA

Avtor članka: [Roy Goreya](#)

SPODBUDA USTVARJA ZMAGOVALCE

Ste si že kdaj želeli slišati od očeta, matere, brata, sestre, prijateljev ... pa tudi od neznanih ljudi besede potrditve, besede spodbude, besede odobravanja v slogu: **»To si pa odlično izpeljal. Bravo! Le tako naprej!«** Vsak človek si želi slišati spodbudne besede, saj ga navdihnejo in motivirajo, zato da še več od sebe.

Pohvala je rešila že marsikatero mlado življenje. Zakaj toliko mladih, ki so šele na začetku svoje življenjske poti, išče izhod v mamilih, kriminalu, anoreksiji, bulimiji, pretepih in celo v samomorih? **Ravno zato, ker si želijo odobravanja, spodbude, pohvale. Želijo si biti cenjeni, iščejo si svoj prostor pod soncem.** O Bog, le kaj bi dali za svoj trenutek »slave«! Z besedo »slava« ne mislim na slavo v smislu filmskih, TV in glasbenih zvezd, temveč »slavo« v smislu: **»Bravo, uspelo ti je! Ponosen sem nate!«**

Pred dnevi mi je partnerica povedala pretresljivo zgodbo o samomoru mladega fanta. Ker ga je učitelj v šoli imel toliko časa na piki, ker ga ni razumel in ga spodbujal, se je odločil za zadnji izhod – samomor. V svojem poslovnem pismu je celo napisal, da se na pot v večnost podaja zaradi učitelja v šoli in da drugega izhoda, kot je samomor, ne vidi. Kaj ni to žalostno? Otroci delajo samomore zaradi učiteljev, zaradi staršev, zaradi prijateljev, zaradi ... Razlogov, ZAKAJ to počnejo, je na tisoče in vsak ima svojo zgodbo. V ozadju vseh teh nesrečnih zgodb, o katerih lahko beremo v dnevnem časopisju, pa se dobesedno vidi neonski napis: **»Imejte me radi! Sprejmite me! Spodbudite me! Želim si ljubezni, razumevanja in objema!«**

Uvodnik v nocojšnjem e-mesečniku je zato še posebej namenjen učiteljem, tako v osnovni kot srednji šoli in na fakulteti, da bi bolj prisluhnili svojim učencem, dijakom in študentom. Da bi jih poskušali razumeti, sprejeti in jim nuditi tisto, česar morda ne najdejo doma v družini, v krogu svojih najbližjih. Opažam, da zgodbe, kot je zgornja, pri nas niso osamljene in jih je najbrž v slovenskih družinah na stotine, a ostanejo skrite med štirimi stenami.

Namesto da bi se problemi na relaciji starši – otroci, učitelj – učenci, učitelj – starši, učenci – učenci reševali sproti, se kopičijo, zamere rastejo, kar vse vodi v nadaljnje nezadovoljstvo, jezo, obup, žalost. Sam še kako dobro vem, kako je, če te učitelji podcenjujejo in ne verjamejo v tvoje sposobnosti ter ti ne dajejo zadostne spodbude in opore. Tako malo je včasih potrebno storiti (topla beseda, spodbuda namesto kritike, objem namesto šibe), pa bi bil učenec srečen, saj bi ga učitelji razumeli. Sam sem imel srečo in ljubeče starše, ki so verjeli vame, tako da je nerazumevanje s strani učiteljev odtehtala podpora mojih staršev.

Vse, kar potrebujemo med seboj, je razumevanje, ljubezen, spoštovanje, da prisluhemo eden drugemu in da ustvarimo okolje, v katerem se otroci ne bodo bali staršem povedati, da so dobili slabo oceno. Potrebujemo okolje, ki bo spodbujalo učence na njihovi poti osebne in duhovne rasti. V dobi odraščanja vsi iščemo svoj smisel življenja,

svojo pot in svoje poslanstvo. Učence obremenjujemo s (pre)številnimi domačimi nalogami, v možgane jim vbijamo zgodovinska dejstva, številke, podatke, toda na najpomembnejše pozabljamo.

Še v nobeni šoli nas niso učili o ljubezni, o komunikaciji, o motivaciji, o sprejemanju samega sebe kot tudi o sprejemanju drugih. Kako čudovito bi bilo imeti v šoli predmetnike z naslovi **LJUBEZEN IN RAZUMEVANJE, KOMUNIKACIJA IN JAVNO NASTOPANJE, SPOLNA VZGOJA, MOTIVACIJA ZA VSAKOGAR, ČUSTVA IN NJIHOVA MOČ ...**

Toda do enakopravnega obravnavanja tako »uspešnih« kot »neuspešnih« učencev v šolah bo minilo še kar nekaj časa in pričujoči članek je kamenček v mozaiku srečnejših otrok. **Otroci so naše največje bogastvo. Dajmo jim ljubezen in spodbudo, kolikor moremo, pa čeprav so v njihovi redovalnici same enke.** Slednje besede so vredne razmisleka vsakogar od nas.

NAJ VAS SPREMLJA LJUBEZEN!

BOGASTVO ŽIVLJENJA, BOGASTVO SRCA

Trenutki, ki življenju dajejo smisel.

Avtorica članka: Nina Kolar

VEČNI TRENUTKI V MINLJIVEM ČASU

Zagotovo ste se že kdaj znašli v položaju, ko vam je čas dobesedno spolzel skozi prste. Pa ne mislim na dogodke, ko se vam je kam mudilo in ste zamujali ali pa ste imeli le še en dan, da dokončate kak projekt v službi. Mislim na dogodke oz. trenutke, ob katerih se vam je čas ustavil. **Prenehal je obstajati kot neka časovno določena črta s svojim preteklim in prihodnjim mejnikom.** Ob takih trenutkih se človek niti ne zaveda več minljivosti situacij, v katerih je, ampak jih spontano in brez napora doživlja v vsej njihovi popolnosti.

Vsako delo, ki me navdušuje in preizkuša v ustvarjalnosti, je sestavljeno iz takih trenutkov. Tedaj se časa dejansko ne zavedam in prej, kot bi mignil, mine 5, 6, 8 ali več ur, jaz pa še vedno z neomajnim zagonom opravljam to delo. **Tudi ko preživljate čas z osebami, ki jih imate najraje, se zlahka zgodi, da se dobesedno izgubite v neskončnosti trenutkov.**

Vaši otroci, vaš(a) partner(ka), starši, prijatelji, tudi vaši hišni ljubljenci so lahko povod za tako doživljanje časa. Kaj ni prijetno in nadvse izpopolnjujoče, kadar se zazrete v oči otrokom, ki že petič zapored prepevajo pesem, ki so se je naučili v šoli ali vrtcu, oni pa vas vsakič znova z enako igrivostjo in polni energije povabijo, da jim prisluhnete in z njimi zapojete.

Prav otroci bi morali biti naši največji učitelji glede doživljanja časa oziroma trenutkov, iz katerih je sestavljeno vse, kar obstaja. Kadar gledajo predstavo, gledajo, poslušajo in sodelujejo povsem zbrani in osredinjeni in prav nič se ne obremenjujejo glede tega, kdaj se bo kakšna stvar pričela ali končala. Instinktivno se znajo prepustiti tem trenutkom, in ko se predstava ali kakšna druga zanimiva stvar konča, sami poiščejo nekaj drugega, v čemer bodo znova izkušali svojo osredotočenost.

Drugače je pri nas odraslih, ki smo ta naravni občutek za ozaveščanje trenutkov že izgubili. A vseeno, če dobro pomislimo, se nam vsakodnevno, prav kakor otrokom, dogajajo enake stvari. Pogovor s prijatelji, ki jih že dolgo nismo videli, se lahko zavleče tudi do tri ure ali več. Ste gledali trilogijo Gospodarja Prstanov?

Vsak del je trajal nekaj več kot cele tri ure, a tistim, ki smo uživali ob čudesih na filmskem platnu ter sporočilnosti zgodbe (ki je, mimogrede, v osrednjem delu izpostavila zmago dobrega nad zlim ter zaupanje v dobro kot predpogoj za uresničitev vsega, kar si je moč zamisliti), se je čas izgubil v barvitosti karakterjev na platnu. Sprehod nekje v zavetju narave se lahko iz jutranjega sprehoda prelevi v pravcati izlet in prav malo nam je mar, koliko ur, minut ali sekund traja to veličastno poglobljanje v samega sebe skupaj z naravo.

Kako pozabiti na čas in se prepustiti tem trenutkom, boste končno vprašali. To je nedvomno ena izmed največjih ugank oziroma iskanj ne le sedanjega časa, pač pa tudi iskanj generacij pred nami. **Ti trenutki so neminljivi in nedoločljivi, saj se v njihovi navzočnosti naš duh, um in telo spojijo z njihovo čarobnostjo.**

Toliko je delavnic, seminarjev in knjig na to temo, vsi govorijo o izkušanju teh trenutkov, a le malokdo poda odgovor na to vprašanje. Odgovor pa je tako preprost – ne iščite odgovora na to vprašanje pri drugih, zazrite se vase in v vsa opravila, v katerih ste uživali včeraj in danes ali ste se jih radostili, ko ste bili mlajši.

Spomnite se vseh dejavnosti, ki vas polnijo z energijo, novim znanjem, veseljem in optimizmom. Ugotovili boste, da je bilo teh v vašem življenju že veliko.

Tudi danes jih izkusite nekaj, prav tako jutri in dan za njim, poizkusite kakšno stvar, ki je še nikoli niste, pa si jo želite, in kmalu se ne boste več spraševali o minljivosti časa. Za vas bodo pomembni le še trenutki, saj jih bo iz dneva v dan več. **Vaše življenje bo tako postalo polnejše, bolj bogato. Vse bolj boste izkušali povezanost vašega telesa, uma in duha.**

Nina Kolar, absolventka ekonomije, pesnica in mlada ustvarjalka
Spletna stran: www.mozaik-kreativnosti.com
E-pošta: nina.kolar@mozaik-kreativnosti.com

USTVARJALNA MOČ MISLI

Kako odkrijemo zakladnico v sebi?

Avtor članka: Roy Goreya

ČAROBNI SVET LAHKEGA ŽIVLJENJA

Nekateri ljudje se v svojem življenju zelo trudijo doseči uspeh, srečo, blagostanje, veselje ... A kljub trudu se jim vse to nekako izmika, medtem ko se pri drugih zdi, kot da jim vse pride naproti na lahek način. Uspeh, obilje, radost, sreča so stalnica v njihovem življenju. Ti ljudje v pravem trenutku dajo vse od sebe in še sami si ne znajo "logično" razložiti, kako je mogoče, da jim vse uspe, saj si za cilj sploh niso tako zelo prizadevali.

Morda vam bo, ko boste prebrali današnji članek o lahkem življenju, postalo bolj jasno, kaj sploh pomeni čarobni svet lahkega življenja. Tudi sam sem doživel trenutke, ko sem si izredno prizadeval, da bi mi določena stvar zelo uspela, vendar rezultati niso bili sorazmerni z naporji. Že pred letom in pol mi je prišla pod roke izjemno zanimiva knjiga **SKRIVNOST LAHKEGA ŽIVLJENJA**, katere napotki so se mi zdeli malo "za lase privlečeni".

A tako je bilo le v prvem trenutku, ko sem na hitro preletel knjigo. Bolj ko sem jo bral, bolj ko sem se poglobljal vanjo, vse bolj me je privlačila in na koncu sem se odločil, da napotke, ki so se mi sprva zdeli "nesmiselni", preizkusim tudi v svojem življenju. In test se je začel ... Rezultati, ki sem jih doživel, so me presenetili in spodbudili, da sem filozofijo lahkega življenja začel vsakodnevno uporabljati.

Kako deluje lahko življenje? Vsi vemo, da je naš um sestavljen iz zavesti, podzavesti in nadzavesti. Večinoma smo se naučili uporabljati zavest, le redko pa prosimo za pomoč podzavesti oz. nadzavesti. Slednji sta brezmejni zakladnici, ki se skrivata v nas samih, a jima vse prevečkrat ne zaupamo in jima ne znamo prisluhniti. **Naš notranji stroj za uspeh**, kot pravi avtor *James T. Mangan*, **poženemo s pomočjo določenih gesel, katerih pomen je nedoločen, toda podzavest je še kako dojemljiva za te napotke oz. ta gesla.**

Prvo geslo, ki ga lahko uporabimo, je **SKUPAJ**. Da, prav ste prebrali - SKUPAJ. In kaj naj bi pomenilo SKUPAJ? **To je univerzalno geslo, ki nam pomaga v vseh situacijah in je neke vrste "nadgeslo" za celotno tovarno, skrito v nas samih.** Poznamo še veliko drugih in

učinkovitih gesel, toda SKUPAJ je edino, po katerem lahko posežemo kjerkoli in kadarkoli, še posebej, če se ne spomnimo ostalih gesel. Včasih tudi sam ne vem, po katerem geslu bi bilo v določeni situaciji najbolj primerno poseči, zato uporabim SKUPAJ. Verjeli ali ne - deluje!

Na začetku uvajanja v lahko življenje sem uporabljal predvsem SKUPAJ, kasneje pa sem ugotovil, da so v določenih situacijah še bolj učinkovita specifična gesla, kot npr. **PRIDOBİ**, **IZNIČI** in **PRILAGODI**. O vseh treh vam bom spregovoril v nadaljevanju.

Geslo **PRIDOBİ** je koristno **takrat, ko iščemo kakšno stvar**, npr. založene ključe, kakšno knjigo, očala za branje ali tudi parkirne prostore. S pomočjo gesla PRIDOBİ vedno dobim parkirno mesto, pa če je parkirišče še tako zasedeno. Preden se odpravim v določeno smer, kjer bom parkiral avto, si v mislih (ali pa naglas) ponavljam PRIDOBİ. Parkirno mesto vedno najdem, sopotnik v avtu pa se čudi, kako je to mogoče. O iskanju parkirnih mest sem pisal tudi v knjigi **ŽIVLJENJSKI DIAMANT** in bralci so mi že potrdili, da omenjena metoda 100-odstotno deluje.

Naslednje geslo je **IZNIČI**. Morda imate **pri sebi kakšne slabe oz. negativne misli, strahove** in vas je morda strah, da vas bodo okradli ali pretepli. Skratka, gojite negativne misli, polne strahov. V tem primeru lahko posežete po geslu IZNIČI, ki vam bo pomagalo preseči negativne misli in strahove. Če se kdaj v moje misli prikradejo kakšna negativna pričakovanja ali dvomi, potem si rečem IZNIČI. Nekoč me je bilo strah, kako mi bo uspelo izvesti določeno predavanje in ali bo publiki moje izvajanje všeč. Dejal sem si IZNIČI in moji strahovi so izginili, nadomestile pa so jih misli zaupanja in hvaležnosti. Da celotno zgodbo skrajšam - predavanje je odlično uspelo!

Naslednje geslo, ki mi velikokrat koristi, je geslo **PRILAGODI**. Se vam je že kdaj zgodilo, da ste morali **sami dvigniti težko breme**? Ste se že kdaj peljali v gore z avtomobilom ali pa poleteli z letalom in ste potem čutili pritisk v ušesih? Omenjeno geslo PRILAGODI mi pomaga ravno v takšnih situacijah. Pred dviganjem težkega bremena si izrečem to geslo in telo se avtomatično prilagodi dvigovanju težkih bremen. Ko se vozim z avtom in začutim pritisk v ušesih, si rečem PRILAGODI - prej kot v minuti se sprosti napetost in spet odlično slišim.

Morda se vam bodo omenjena gesla zdela "čudna" in za lase privlečena, toda vedite - delujejo in tudi vi jih lahko preizkusite v svojem življenju. **Z veseljem pričakujem poročila o tem, kako so vam omenjena gesla olajšala življenje.**

ŽELIM VAM VELIKO ČUDEŽEV V LAHKEM ŽIVLJENJU!

Roy Goreya, motivacijski trener, predavatelj in avtor knjižnih uspešnic
Spletna stran: www.osebna-rast.com
E-pošta: roy.goreya@osebna-rast.com

KOTIČEK ZA SAMORAZVOJ
Korak v neznano, pot pogumnih.
Avtor članka: Robert Lisac

KDAJ STE NAZADNJE INVESTIRALI VASE?

Ali ste kdaj razmišljali o tem, da v svojem vsakdanjem življenju zelo pogosto plačujemo najprej vse ostale, šele nazadnje, če slučajno še kaj ostane, pa sebi? Ko so mi prvič zastavili to vprašanje, sem se kar zgrozil. Saj res najprej plačujemo položnice za električno, toplo vodo, gretje stanovanja, komunalno, potem davke na stavbno zemljišče, davke na to in ono, davke na davke, davke na dobiček, davke na vse. Plačujemo šolnine, plačujemo svojega frizerja, svojega peka, krojača, hišnika, dimnikarja, plačujemo krasno varno življenje politikom, sebi pa v resnici ne privoščimo niti prebite pare.

Vsem nekaj plačujemo, ko je treba investirati vase, pa se temu koraku raje odpovemo. Raje kupimo par novih čevljev, kot da si privoščimo tečaj italijanščine, NLP-ja ali joge. Raje se

odpovemo nakupu knjige, ki si jo hodimo ogledovat že več tednov v knjigarno, samo da ostane nekaj denarja za barvanje las pri znanem frizerju. Kako to, da skoraj v vseh primerih najprej investiramo v ves preostali svet in šele na koncu vase? Kako je možno, da potem vedno razočarani ugotovimo, da za nas ni ostalo prav nič?

Tudi jaz sem mnogo let najprej plačeval vsem ostalim, sam pa sem v tem času duhovno, čustveno ali fizično hiral ob drobtinica, ki so slučajno kdaj ostale tudi zame. Končno mi je bilo dovolj tega asketskega življenja na vseh naštetih področjih. Odločil sem se, da bom investiral tudi vase. Tako sem se na primer odločil, da si vsak mesec privoščim in kupim eno knjigo z uporabno in poučno vsebino. Prvovrstne knjige mi veliko pomenijo, in ko prebiram, preučujem in študiram dela najrazličnejših avtorjev, imam občutek in potrditev v praksi, da sem resnično nekaj storil zase, da sem investiral vase.

Res je, knjige so drage, vendar tisto, kar se iz njih naučim, ni minljivo. Na voljo mi je vedno, ko je treba to znanje uporabiti v praksi. **Glede na končni učinek, ki ga lahko ustvari dobra knjiga pri pozornem in učečem se bralcu, je vsaka cena knjige smešno nizka.** To je ena od rednih investicij, ko si rečem: »To knjigo si bom privoščil, ker si jo želim, ker je zame pomembna, ker mi bo odprla nova obzorja, ker me bo naučila nekaj novega, ker me bo spodbudila k razmišljanju, ker mi bo razodela svetove, za katere sploh nisem vedel, da obstajajo. Vreden sem te knjige in kupil jo bom.« Seveda gre za majhno stvar, vendar danes brez slabe vesti investiram tudi vase, v svojo rast.

Vase investiram tudi, ko vlagam denar v vzajemne sklade, in videti bi morali, s kakšnim veseljem plačujem te položnice, ker vem, da z vsako plačano položnico plačam sebe. Naučil sem se odpovedovati manj pomembnim stvarem, da sem lahko začel investirati vase. Ni mi žal. Kdaj ste nazadnje v takšni ali drugačni obliki plačali sebi? Kdaj ste si privoščili zadnjo delavnico o **osebni rasti**, o astrologiji, samoobrambi, o trebušnem plesu, slikanju, kiparjenju, igranju kitare, pantomimi, kaligrafiji itn.? Kdaj ste si privoščili teden samote, ko ste bili ves teden v ospredju samo vi, ker ste si želeli na novo začrtati prihodnost, postaviti nove, morda boljše cilje?

Vse to so oblike človekovega investiranja vase. Obstaja še milijon drugih, takšnih, ki jih nisem naštel. Vabim Vas, da razmislite, kako bi Vi lahko smiselno investirali vase? **Če ne boste Vi investirali vase, kdo bo to počel namesto vas?**

P. S.: Za vse, ki odslej resno mislite investirati tudi vase, sem napisal knjigo z naslovom **KORAK V NEZNANO – POT POGUMNIH**, ki bo izšla do konca meseca novembra. Naročite jo lahko po telefonu: **01-518-40-70** ali preko elektronske pošte: sarm@sarm.si.

Robert Lisac, avtor knjige »Korak v neznano, pot pogumnih«
E-pošta: samorazvoj@hotmail.com

PRISPEVKI BRALCEV E-MESEČNIKA

Izkoristite priložnost in svoje izkušnje podelite še z ostalimi ljudmi.

E-mesečnik **KORAKI DO USPEHA** želimo še bolj približati ljudem, zato smo se odločili, da bomo vsak mesec objavili eno izpoved oz. zgodbo bralca, ki bo imela življenjski nauk. Namen našega življenja je ravno v tem, da si medsebojno pomagamo na svoji poti ter si dajemo razumevanje, spodbudo in ljubezen.

Zgodbe bralcev, ki so objavljene v e-mesečniku **KORAKI DO USPEHA**, niso nagrajene s klasičnim honorarjem (denarjem), temveč vsak pisec dobi **darilo** – knjigo **ŽIVLJENJSKI DIAMANT**.

Vsekakor se splača potruditi ter napisati in poslati svojo življenjsko izpoved, nauk, misel, izkušnjo ... Morda bo ravno vaša življenjska zgodba oz. izpoved tista, ki bo nekoga navdihnila za najboljše dosežke in mu spremenila življenje. Nikoli se ne ve!

Tokratni prispevek nam je poslala **Bina Mori**. Prepričan sem, da vas bodo njene besede navdihnile in da boste odslej bolj prisluhili sami sebi.

LEP DAN, POLN LJUBEZNI!

Roy Goreya

KAJ NAS NAUČI ŠOLA ŽIVLJENJA?

Bilo je pred osmimi leti, ko sem bila brez službe. Pravzaprav se je vse skupaj začelo že dve leti prej. Zaposlena sem bila v podjetju, za katerega se je vedelo, da je stečaj samo vprašanje časa. Vedela sem, da bom kmalu ostala brez službe, zato sem jo pričela intenzivno iskati. Tako sem na svoji koži, kot mnogi drugi, doživela, kaj pomeni pošiljati prošnje za službo in na večino niti ne dobiti odgovora. In potem končno prvo vabilo za razgovor.

Vedela sem, da je bilo tisto, kar mi je bilo ponujeno, zelo tvegano, da bi lahko bilo v redu ali pa zelo narobe, da ni bilo sredine. Razmišljala sem, kaj naj naredim. Ni mi bilo jasno, kaj je prav in kaj ne. Zavedala sem se tveganja, in ker z razmišljanjem nisem prišla do odgovora, sem se prepustila nečemu, česar sem se naučila v življenjskih preizkušnjah pred tem.

V svoji duši sem se iz srca iskeno in zaskrbljeno spraševala, kaj naj naredim, in prosila Boga ali življenje, kakorkoli kdo to imenuje, za odgovor. Od tistega trenutka dalje nisem več hotela razmišljati, kaj mi je narediti, ampak sem zaupala in čakala na odgovor. Čez nekaj dni sem zjutraj enostavno v svoji duši vedela, da bom dala odpoved.

Ni mi bilo jasno, zakaj tako, ker po pameti tega ne bi bilo prav storiti. Vse, kar sem kristalno jasno vedela, je bilo to, da bom temu glasu, ki je bil v meni, in to niso bile moje misli, sledila. Nekoč sem se namreč ob neki zelo težki preizkušnji naučila, kaj pomeni slišati ta glas in jasno vedeti, da to niso tvoje misli. Takrat sem se sama sebi zaobljubila, da mu bom vedno sledila, pa čeprav ne bom razumela, zakaj.

Tako sem tudi naredila. Dala sem odpoved in šla v novo službo. V nekaj mesecih sem ugotovila, da je vse negativno in da se dogaja to, česar sem se od samega začetka tudi bala. Zame se je pričela kalvarija, ki je ne bi privoščila niti najhujšemu sovražniku. Tam nisem hotela več delati. Znašla sem se v položaju, ko nisem imela službe in ne prihodkov za preživetje. Pomagala sem si s priložnostnim delom. Čas je mineval in kljub intenzivnemu iskanju zaposlitve nisem videla možnosti za novo zaposlitev. Ves ta čas pa nisem mogla razumeti, zakaj je glas v meni hotel, da zapustim prejšnjo službo, in zakaj moram skozi tako mučno in grozno preizkušnjo.

Vse bolj sem izgubljala moč in energijo. Šlo je celo tako daleč, da sem se že bala za sebe. Čutila sem, da tega ne bom prenesla. Potem pa se je nekega dne zgodilo tole. Ura je bila približno osem zjutraj. Čas, ko so drugi ljudje že v službah. Vse, kar sem si želela, je bilo biti v naravi in sama s seboj. Odpeljala sem se do mestnega parka in se naprej podala peš. Nikjer ni bilo nikogar. V duši me je stiskalo in žgalo. Ko sem prišla do ribnika, sem se ustavila in postala. Jokala nisem jaz, ampak moje srce in duša, solze pa so nekontrolirano polzele po obrazu, kot da nimajo nič z menoj.

Svojo stisko sem mentalno zaupala Bogu oziroma življenju in prosila za pomoč, kajti vedela sem, da je sama ne bom mogla preseči. Ko sem še nekaj trenutkov tako stala, se je zgodilo nekaj, česar ne bom pozabila, dokler bom živa. Gledala sem gladino ribnika in opazila, kako v obliki črke V plavajo naravnost proti meni labod, za njim račke ter številne manjše in večje ribe. V tistem hipu se je dobra dva metra od mene ustavil moški, ki je hitel mimo.

Tudi on je gledal to, kar sem videla jaz, obenem pa menjajoč opazoval mene in ribnik, mene in ribnik ... Presenečenje na njegovem obrazu je bilo več kot očitno. Čeprav so po mojem obrazu ves ta čas tekle solze in je tudi te videl, mi je bilo za to prav vseeno in niti ene same si

nisem hotela obrisati, istočasno pa sem v sebi vedno bolj čutila mir. Odšla sem naprej, solze so izginile, počutila sem se, kot da me je sam Bog potolažil. V sebi sem vedela, da je bilo to, kar se je zgodilo, odgovor na mojo prošnjo, bilo je sporočilo, da naj ne skrbim in da se bo vse uredilo.

Minilo je nekaj mesecev in s pomočjo priporočil moje prijateljice sem res dobila službo. Takrat mi je bilo, kot da se je z mojega srca odvalil najtežji kamen na svetu. Zanj sem vsak dan posebej hvaležna Bogu in življenju, moji prijateljici in še dvema osebama, ki sta mi to omogočili. Ker vem, da jim tega nikoli ne bom mogla sama povrniti, sem jim za to iz dna duše hvaležna in prosim Boga oziroma življenje, naj jim namesto mene povrne takrat, ko bodo to najbolj potrebovali.

V vseh teh letih do danes pa mi je življenje pokazalo odgovor, zakaj je bilo prav, da sem sledila glasu v sebi. Štiri leta po tistem, ko sem zapustila na začetku omenjeno službo, je tisto podjetje dočakalo stečaj. Tako kot mnogi bi tudi jaz ostala brez službe. Bistvo vsega pa je v tem, da bi bila takrat stara že prek štirideset let in me nihče več ne bi vzel v službo.

S to, čeprav zelo težko, življenjsko preizkušnjo sem za marsikaj bogatejša. Življenje mi je potrdilo, kako prav je slediti glasu v sebi in mu zaupati. Vsak dan posebej sem hvaležna, da imam službo. Problemi in nepravilnosti, ki večino ljudi jezijo in obremenjujejo, so zame nepomembni, zato rešujem samo tiste, za katere sama menim, da jih moram.

Ko je konec delovnega časa, pa z veseljem odhitim v drugi del dneva, v drugi del življenja, kjer me čaka hčerka. Ta del življenja čutim kot poslanstvo, ki ga moram opraviti in me nadvse izpolnjuje in osrečuje. Toliko stvari ji lahko dam in pokažem, kako nas težave in preizkušnje učijo, kako je razen šole mogoče še pomembnejša šola življenja.

MODRE MISLI ZA VSAK DAN

Misli, ki vas bodo motivirale za vrhunske dosežke.

»Kar imenujemo "sreča", so skladnost in vedrina, zavedanje cilja, pozitivna usmeritev, prepričanje in odločnost duha, skratka, duševni mir.« Thomas Mann

»Dve besedi spremenita vse - ZAČNIMO TAKOJ!« Mary C. Crowley

»Skrb ne doseže ničesar, samo čas tratimo z njo.« John M. Templeton

ANEKDOTE E-MESEČNIKA

Resnične zgodbe, ki vas bodo spravile v smeh.

SRCE TRDO KOT ...

V poltemi kraljeve palače je italijanski pisatelj in opat Ferdinando Galiani opazil mikavno žensko postavo. Opat je bil prijazen človek, zato se ni mogel premagati, da je ne bi, ko je prišla mimo, vščipnil v okroglo zadnjico. Ko se je dama obrnila, je prepaden spoznal v njej kraljico. Vendar ni izgubil prisotnosti duha, pokleknil je in dejal:

»Veličanstvo, če je vaše srce tako trdo kot tista stran vašega telesa, ki sem jo imel čast potipati, sem izgubljen!«

SVETOVANJE

Ameriški glasbenik in pianist George Gershwin se je v Parizu želel seznaniti z Igorjem Stravinskim. Gershwin, takrat že slaven in bogat, je zaprosil velikega ruskega glasbenika za nekaj umetniških nasvetov.

»Koliko pa zaslužite?« je Stravinski vprašal Gershwina.

»Kakih dvesto petdeset tisoč dolarjev na leto,« je odgovoril ameriški glasbenik.

»Potemtakem mi morate svetovati vi,« je odgovoril Stravinski.

DOKAZILO UMETNIKOVE SPRETNOSTI

Giotto di Bondone je bil slikar, arhitekt in mojster reliefov.

Ko se je papež Benedikt IX. odločil za poslikavo stene cerkve sv. Petra v Rimu, je poslal v Toskano odposlanca, da bi videl, ali Giotto upravičeno uživa tolikšen sloves.

Odposlanec je prišel v atelje, razložil slikarju svojo željo in ga prosil za dokaz njegove spretnosti. Giotto je vzel list papirja, nanj s prosto roko, brez šestila, narisal popoln krog in ga smehljaje izročil odposlancu. Ta se je začudil, češ, kaj mu daje popolnoma nepomembno risbo. Giotto pa ga je potolažil:

»Videli boste, da bo dovolj.«

In res je bilo dovolj, da je papež videl, kako spretno roko ima Giotto.

DENAR, VINO IN SLAVA

Nemškega glasbenika Christopa Glucka so vprašali, kaj najbolj ceni.

»Tri stvari,« je rekel.

»Denar, vino in slavo.«

»Kaj? Slava je šele na zadnjem mestu? Ali se šalite?«

»Nič se ne šalim. Z denarjem si lahko kupim vino, z vinom mi pride navdih, z navdihom pa dosežem slavo. Vidite torej, da je vrstni red pravilen.«

[[SPLETNA KNJIGARNA](#)] [[OSEBNO SVETOVANJE](#)] [[FORUM KORAKI DO USPEHA](#)] [[BREZPLAČNE E-KNJIGE](#)]

Izdajatelj: WWW.OSEBNA-RAST.COM

© OSEBNA RAST 2004

E-pošta: roy.goreva@osebna-rast.com